

[Industriministeren]

blive overflødige i forbindelse med et direktivforslag som det, vi her taler om. Det vil det efter min mening ikke. Der ligger jo primært i en udviklingskontrakt, at man i den offentlige sektor har behov for et nyt produkt under en eller anden form. Man definerer dette og udbyder det så eller træffer direkte en aftale med en eller flere virksomheder om at udvikle det pågældende produkt til den offentlige sektor. Det vil ikke blive forhindret under nogen form. Det er i alle lande et forholdsvis almindeligt industripolitisk instrument. Det er forholdsvis lidt udviklet i Danmark.

Problemet opstår, hvis man i forlængelse af, at man har fået et sådant produkt udviklet, på national basis vil fastsætte krav om, at man skal købe udelukkende det. Så er der et problem, for her er det ganske rigtigt, at hvad enten området er DSB, Scandia, miljø, energi eller Danop eller andre, kommer vi over i den anden problemstilling, som er spørgsmålet om fri konkurrence.

Så er der måske nogle – og sådan opfattede jeg næsten hr. Holger K. Niensens spørgsmål – som vil sige, at det er overflødigt at lave udviklingskontrakter. Nej, det er det ikke, for det, som en udviklingskontrakt giver, er jo altså en mere eller mindre betalt produktudvikling, hvorved virksomheden får opbygget en viden omkring en teknologi eller et produkt, som gør den i stand til i højere grad at konkurrere med de udenlandske virksomheder. Derfor mener jeg stadig væk, at det er et afgørende instrument, og det er da interessant, at når vi har industripolitiske debatter, er det et af de instrumenter, som der er rimelig enighed om at vi bør tage i anvendelse i stigende omfang.

Oppositionen har hæftet sig meget ved de negative sider, altså at vi ikke kan bevare nogle særforanstaltninger for de danske virksomheder. Jeg vil sige, at her har vi altså denne dobbeltsidighed, der er i det, at hvis vi gerne vil have adgang til de andre markeder på lige konkurrencemæssige vilkår, kan vi altså ikke opretholde en masse særstandpunkter eller en særstilling for danske virksomheder her i landet.

For at afslutte vil jeg sige, at jeg bestemt mener, jeg kan sige på regeringens vegne, at disse problemer kan vi nemt leve med, for danske virksomheder har aldrig været syltet ind i subsidier i det omfang, vi har set i udlandet. Den mere rene konkurrence, vi sådan forholdsvis bredt

her i Folketinget jo er enige om, bliver der i stedse stigende omfang plads for, råderum for, med gennemførelsen af dette direktivforslag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det drejer sig udelukkende om et kort spørgsmål vedrørende de samtaler, regeringen har med arbejdsmarkedets parter om, hvorvidt man skal stramme den danske udbudslovgivning op.

Jeg vil godt konkret spørge ministeren: Hvornår forventer regeringen at disse samtaler er afsluttet, således at regeringen kan give sit bud på, om der vil være behov for at stramme den danske udbudslovgivning op?

Ivar Nørgaard (S):

Jeg har først en bemærkning til Venstres ordfører, hr. Niels Anker Kofoed. Det er en misforståelse, hvis man tror, at Socialdemokratiets holdning er, at vi skal kræve, at danske overenskomster skal gælde overalt i verden. Det har vi ikke sagt.

Vi har sagt, at når man udarbejder tilbud, skal der som minimum gælde de overenskomstvilkår, der eksisterer i det land, som er udbyder – som minimum. Hr. Niels Anker Kofoed nævnte Portugal. Det vil sige, at hvis danske entreprenører konkurrerer om en licitation i Portugal, skal betingelserne som minimum indeholde portugisiske overenskomstvilkår. Men det betyder altså ikke, at det skal være portugisiske lønninger. Det skal bare være som minimum.

Jeg vil sige til ministeren vedrørende den sag, at der er ikke nogen tvivl om, hvad den ene part på arbejdsmarkedet mener om det, så det behøver ministeren ikke at holde mange møder om. Det ved vi godt. Men regeringen er jo nødt til at tage stilling, hvis der er forskellige holdninger hos de to arbejdsmarkedsparter.

Jeg mener, det vil være ødelæggende for den stabilitet, der er på arbejdsmarkedet, hvis man fra regeringens side tøver med at fastslå, at også når der er tale om offentlige udbud, altså regeringens egne udbud, statens egne udbud eller kommunale og amtslige udbud, vil man sikre, at de, der giver tilbud, overholder danske overenskomstvilkår. Jeg synes, det burde være et minimalt krav til en regering, der er stolt af, at vi har ordnede forhold på det danske arbejdsmarked.